

ΧΟΡΟΣ.

δίκα μέν.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

καλῶς δ' οὐ.

185

ἔκανες, ἔθανες, ὦ

τεκομένα με μᾶτερ, ἀπὸ δ' ὤλεσας

πατέρα τέκνα τε τάδε σέθεν ἀφ' αἵματος·

ὀλόμεθ' ἰσονέκνες, ὀλόμεθα.

σύ τε γὰρ ἐν νεκροῖς, τὸ δ' ἐμὸν οἴχεται

190

βίου τὸ πλεόν μέρος ἐν στοναχαῖσί τε καὶ γόοισι

δάκρυσί τ' ἐννυχίοις;

ἄγαμος ἐπεὶ, ἄτεκνος, ἀτρέμα βίοτον ἅ

μέλεος εἰς τὸν αἰὲν ἔλκω χρόνον.

perdidit nos Phoebus, quum miseram caedem matris, quae patrem interfecit, crimine liberavit.

185. Totus versus choro tribuebatur. Strophico recte aptavit personas Seidlerus.

186. Libri ἔκανες, ἔθανες, nisi quod duo codd. ἔκτανες, ἔθανες, Harleianus autem ἔθανες, ἔθανες, quod recepit Porsonus; Brunckius ex Reiskii coniectura ἔκανες, ἔκανες: uterque male. Commemoranda hic et patrata a Clytaemnestra caedes erat, ut prima malorum caussa, et allata ei mors a filio, quod is propter eam insanit.

189. Ald. ὀλόμεσθ', ὀλόμεσθ' ἰσονέκνες. Porsonus ὀλόμεθ', ὀλόμεθ' ἰσονέκνε. Recte vero Paris. A. B. Flor. 2. 10. Taur. Mosc. a. Ven. a. b. ὀλόμεθ' ἰσονέκνες, ὀλόμεθα.

190. Brunckius ex Paris. A. τὸ δ' ἐμὸν, quod etiam Matthiae vulgato τό τ' ἐμὸν praefendum iudicavit. Praetuli ego quoque, ut opponantur inter se ἐν νεκροῖς et ἐν στοναχαῖσί τε καὶ γόοισι.

191. Libri: βίου τὸ πλεόν μέρος, nisi quod in Ven. b. ad τὸ superscriptum est τε. Porsonus scripsit: πλεόν βίοτον μέρος, cuius mutationis idoneam caussam vix ullam intelligi dicit Matthiae. Videtur Porsonus non ferendam putasse duplicationem articuli, quum non cogitaret τὸ πλεόν explicandi caussa adiectum esse: τὸ δ' ἐμὸν οἴχεται βίου μέρος τὸ πλεόν.

193. Ald. Aug. d. ἄγαμος, ἐπεὶ δ' ἄτεκνος. Flor. 33. ἐπεὶ δ'. Mosc. Taur. Guelf. Havn. ἐπὶ δ'. Paris. A. B. Florentini omnes praeter 33. ἐπιδ'. Id recepit Porsonus cum Brunckio, qui sic interpretatur: *adspice, ut innupta, prolis expers, vitam misera in perpe-*